

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 korona.
Felévre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

Kapható Spitzer Jakab könyvnyomdájában

Szerkesztőség: Telefon sz. 29.

Sárbogárd, Kohn Bertalan-fele ház.
ahova a lap szellemi részét érintő közlemények kü-
ldendők.

Kiadóhivatal: Telefon sz. 22.

Sárbogárd, Anthon-utca 417.
ahova a lap anyagi oldalát érintő dolgok intézendők.
Hirdetések, előfizetés, átvétel.

Felélős szerkesztő: **Dr. Székely Hugó.**

Társzerkesztő: **Tiringer Lajos.**

Öreg honvédek helyzete.

(p.) Ugyan van-e manapság elége-
dell ember Magyarországon? Kezdve a
nagybirtokostól az utolsó napszámosig,
a nyíltságos tanácsos uraktól le a sze-
rény diurnistaig mindenki elégedetlen.
Egyiket az ország gazdasági helyzete
tartja örökös rettegésben, a másiknak
elválhatatlan kísérője, a gond, a bizony-
talanság, kerül-e másnapra kenyér?

Az élet nagy harcában esőnde-
sen éldegél még pár száz ember, zaj-
talanul, vizét sem zavarva, mint az
már öreg törődött emberekhez illik. Az
agg 48-as honvédek! Jöfőmán nem is
tudjuk, hogy még léteznek! Az ő ide-
jük már lefűt, sűrű, átláthatatlan le-
pel borult rá, mely csak „a hazafiság
szent fellángolá”-sánál lebben fel néha-
napján. Akkor is rövid időre, egy-két
órára, amely alatt élnek-eljűk a Kos-
suth nótát, mondunk egy-két elnyűt.

frázissal telt löszföt a nagyidőknek még
közlünk élő tanúira, azután begördül a
függöny. Az egész, hazafisának esűfolt
aktus nem volt más, mint minden igaz
érzést nélkülöző komédia.

Restelkedünk, hogy ilyesmit le kell
irnunk. Fáj a lelkünk, mikor önna-
gunkra kell a „percat”-ot kiálltanunk,
arra a nemzetre, melynek sajátos ere-
nyei között oly fennem szoktak emle-
getni a haládatosságot, mint az erények
legszebbikét.

Be kell vallanunk, hogy nem tör-
rődünk úgy, amint kellene azokkal az
öszbeborult, forrázósokképzű, sokszor
sánta, béma emberekkel, kiknek hazán-
kat köszönhetjük. Ha mindenféle ok-
mányok, bizonyítványok keserves be-
szerzése után, nagy protekcióval ki-
vesznek néhányat a honvéd-memlek-
házba, ha könyörületből, mint kutya-
nak a kővet, odavetnek néhány rom-
gyos korona nyugdíjat vagy kegydíjat.

azt tartják, hogy már megtették köte-
lességüket.

Sokszor elháríthatlan akadályokba
ütközik azoknak a bizonyos igazoló
okmányoknak megszerzése s számtalan
öreg, tehetősen harcos van, ki egyta-
lán képtelen személyazonosságát két
oly tanúval igazolni, kik őt még a
nagy időkből ismerik.

Nemrég valami Rajlinger Zsigmond
nevű 48-as ezredorvos, ki már a 86-ik
esztendőlt tapossa, nyílt felszólítást in-
tezett egy volt bajtársához, kiről külön-
ben azt sem tudta, hogy életben van-e
még, hogy jöjjön segítségére és igaz-
olja az ő honvédyaltát, mert eddig
csak egy tanúja van, már pedig a tör-
vény kettőt ír elő.

Ha ezt a keresett bajtársat azóta
véletlenül áthelyezte volna a legfelsőbb
hadúr a mennyei hadseregbe, úgy sze-
geny öreg doktor aligha jut szerény
nyugdíjához. S hany elhez hasonló

A SÁRBOGÁRD ÉS VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Tavaszi-virulás.

*„Hol én járok, szírtelen víz az út,
Jönnél rajt' egykor mondd, velem?
Rég támadt lázok
Vakító-rívszfűnye
Arad szerte a
Csillagtalan éjbe,
Mig halkán hangzik az „igen...”*

*Oly biztatón int a jövendő,
Arany köd-lepte partiról!
Nyíló tavasz van,
Csak mi látjuk ketten,
Rózsákkal átszótt
Álomfátyol lebben,
Láthatlan szférák dala szól. . . .*

*. . . És eljő a nap, — szerető lágyan
Kezeldbe, fogod kezemet,
Zord szírték közt is
Keresve virágot,
Mint csuda-mesés
Szép nyáregyi álmat
Átálmodjuk az ételet.*

Pohánka Margit.

Vallatás.

Irta: **pati Nagy Sándor.**

Nagyságos asszonyom, maga
mióta férjhez ment — teljesen érthetetlen
elöttem. Mi lett magával? Hova tűnt el az
a hamis szemű, kacser kis lány, a ki után
homlottunk annak idején, a hányan csak vol-
tunk? Három keréje is volt, ugye? Emle-
szik meg rá, hogy egyszer tanácsot is kért
tőlem, melyiket válassza? Mert maga nem
szerette egyiket sem. De férjhez menni azért
szeretett volna, s a garda is biztatta, ösztö-
kelte, menjen hozzá Vajnához, hiszen derek
ember, erős ember és — jó ember.

Óh, mennyit vártunk mi annak az em-
bernek a jóságától! És maga, mikor celo-
gattunk erre, csak nevetett azzal a két fe-
kete szemével, úgy, hogy alig győztünk el-
varni az — esküvőjüket. Nem kérte so-
ha, hogy:

Ha annyira szeretnek, a mint mos-
mantalan emlegetik, mert nem ker meg egyik
sem, csak biztat, hogy menjek férjhez; s
miért éppen Vajnához?

Nem, asszonyom, maga nem kerlezt
soha ilyesmit. Tudta előre, mit feleltünk
volna rá:

Igen szeretem magát, Honka, de
felesegül venni — nem merem.

Kölyvásti maga ezeket a gondolatokat
azokból az ego szemekből, melyek egy si-
mogattak végig gömbölyű kis alakját, mint
majusi napsugar a retet.

Bizony mondom, asszonyom, nem ezt
vártuk legyőzött, lefőzött bennünket, de na-
gyon, Vajna ur pedig biztosan megvartat ne-
vet magában, gondolva: — Ma, azt gon-
doltak a jambor fiatalok, hogy a fiatal me-
nyecske majd . . . Persze, azt hittek, hogy
en olyan pipó, a ember vagyok, a ki se nem
lá, se nem hall. No hiszen, csak varjatok,
jambor uraim, varjatok. . . .

Biztosan tudom, hogy Vajna ur egyta-
ban ilyen gondolatok, kergetik egymást mi-
kor ágőlelve tartja ifjú hitvesét s szedi a me-
zet azokról az isteni jóság ajkáról.

Mondja, asszonyom, mivel labonazta
meg magát az az ember? Irigyem rejtezt
képességeit, hiszen valóságos büvészet kell-
hetett ahhoz, hogy magából egy ifjú komoly,
minta-felesegét formáljon.

Outon úlo, ferget kétségessé gondolo,
igazi ábrándos polgarasszony lett magából,
aranyos, a kiről azt gondoltuk, hogy nem
lesz kétszer, újholdas éjszaka s maris kiptat-
tan valami leke-pietke kis szobeszed.

Beszélnék így is, de a sok partában
maradt leány — kiket annak idején majd
megölt az irigység az őt állandóan körül-

eset fordul elő olyan, melyről nem is szerzünk tudomást.

Legutóbb Széll Kálmán idejében rendezték a 48-asok ügyét s akkor lecsendesült kissé a nemzet vádló lelkiismerete. Azóta azonban nem nagyon háborgatja ezt a kérdést senki, nem törődnek az általános drágasággal, a mely az öregeket is épp úgy sújtja, mint a fiatalokat.

Bezzeg a mostani katonatiszteknek van szép nyugdíjuk. Csengő aranyokban fizetik ki őket minden hó elsején. De a szegény régi honvédnek jó a rézgaras is. A ki meg pláne nem vitte fel tiszttségig, annak igazán csak koldusalanizsnát juttat az állam.

Pedig azok nem cifra játékszerek, hanem igazi katonák voltak. Azoknak nem párbajokban folyt a vérük, hanem abban a rettenetes élethalál harcban, melynek eredményétől egy nemzet létkérdése volt függővé téve. De, persze, az öreg emberek szava gyöngye, erőtlen nem hallatszik fel oda, a hol résztvevő szeretetre kellene, hogy találjon.

Tempora mutantur! Akkor glóriát font homlokára egy nemzet imádsága, ma száraz kenyeret, is alig juttat nekik az ő munkájuk által települt társadalom.

Egyed Mihály halálához.

Előző lapszámunk lezárása után érkezett a szomorú hír, hogy Egyed Mihály sárbogárdi vendéglős f. hó 15-én meghalt. Ezért csak a száraz tény közölhetjük akkor, de lehetetlen, nekünk sárbogárdiaknak: egyszerű kétsoros hírrel elbúcsuznunk attól az embertől, ki hosszú 30 év alatt a szívének hőz nőtt. A pártatlan becsületességű, szorgalmas, lekötélező udvariasságú vendéglős előbb, mint a községbeli Koröna-vendéglős, bérldje,

vevő gárda láttára, most nem tud egyebet mondani annál, hogy az Ihus nagyon boldog, nagyon szereti az urát, annyira szereti, hogy ha sétálni is mennek az urával, kerülük az embereket, szoroson egymáshoz simulva lassan-lassan kiérnek a városból, rátérnek egy keskeny gyalogútra a mezőn s azon az arasznyi ösvényen bolyongnak egybefonyóva, boldogan.

Nem látja őket senki. Legfeljebb egy pár madárka, meg a pásztor. Az is azt hiszi, hogy valami titkon kiszökött szerelmes pár, kik itt adtak találkozt egymásnak Isten szabad ege alatt. El is sompolyog onnan. Nem akarja zavarni őket.

S ez így megy napról-napra. A multkor mégis sikerült meglátnom magát. Persze akkor is az urával ment. Köszöntem. Aranyos Ilonka, úgy a hogy csak maga, egy apáca fejedelemasszony szokta fogadni az üdvözlést. Szótlatlan lehajtotta fejét, lassan, méltóságteljesen. Még csak egy furtje se lebent meg. Pedig emlékszik még rá, hogy tett azelőtt?

De ne beszéljünk arról. Álom volt: ragyogó, búbajos álom, melybe szeretett volna beléfulladni az ember, hogy megérje a folytatást is. De azt nem értük meg. Vajna ur fölrászt bencünket a szenderegésünkből s maga most csak nevet rajtunk, a kitűnő Vajna urral együtt.

majd mint a vasuti állomás éttermeinek vállalkozója, nemcsak a helybeli közönség osztatlan becsületét vitta ki magának, de messze vidéken hirtelen ment az ő. — a mai világban oly végtelen ritka vendéglős — erényeinek. A zajos restaurációt később felecsérelte az állomás mellett saját üzletével s nyári vasárnapoként, ünnepi délutánokon seregestől vonult ki a közönség a hosszú, poros úton az. — Egyed-kertbe. Kárpótolva lett itt a gazda szeretetreméltó kedvessége, szolgálatkészsége által a forró, kopár országútján elszendevett apróbb kellemetlenségekért s ha néhai jó Egyed Mihályt oly annyira kedvelő Fluvius el nem rontotta a mulatságot, jólesőn, hazai otthonos, meghitt hangulatban állt mindenki az életnek, ő vele együtt.

Pár év előtt galamblovó versenyeket rendezett, melyeken a környék színe-java megjelent. Áldozatot nem sajnált s ha — mint kitűnő lövő — maga vitte el a díjat, tüstént — visszaadományozta. Tagja volt az uri vadásztársaságnak s a „Miska”-t egy-egy bravúros lövése után valóságos ünnepelték. Hajdanában, danában, megestek egynémely mulatozások is, a községen kívül fekvő, vendégszerető fogadóban. De nem volt az, a kies, amiért „Miska bátyánk” elárulta volna, hogy kik voltak a dezertorok, akik megfordították a világ sorját, csinálván a nappalról éjszakát, vagy megfordítva. Zavartalan, kedélyes mulatozások voltak azok, a miknek már csak híre, hamva.

Egyed Mihály, te csupaszív ember, te becsületes, férfikorod delén elköltözött lélek, sok, zajos, fáradtságos napod után, — nyugodjál békében!

CSARNOK.

Kovács Andráséknál.

*Kovács Andráséknál
De hangosan vannak,
Füg muzika- nótaszótól
Megremeg az ablak.*

*Csak egy rózsabimbó
Hervadoz magába,*

Valami esodálatos, nagy változáson kellett önmek átmennie, asszonyom, hogy úgy lemondjon minden lánykori szokásáról, kedvességéről — az ura kedvéért.

Maga, ki azelőtt úgy itta a pezsgőt, mint más a vizet, ki minden bálon úgy kifárasztotta a csárdás-táncosait, hogy egy hétig nem érezték a lábukat, a ki úgy korcsolyázott, mint egy angol missz, ki már korcsolyával a lábán jön a világra, a ki folyton nevetett, dalolt, egyik stiklit a másik után követte el: lemondott mindezekről az ura kedvéért, ki nem eszik, nem iszik, nem dohányzik, nem táncol nem korcsolyázik, csak zsolttárogat énekel és magát szereti. Mondja, hogy történt mindez?

Csak nem az a bizonyos fogadalom, a mit a k k o r tett? Ugyan, menjen, sokkal okosabb asszony maga annál, mintsem el-elsanyarogna egy egész életen keresztül azért, mert az ijedség egy pillanatában megfogadta, hogy jó lesz?

Hiszen mi volt az? Semmiség!

Majálison voltunk. Örültem szerottem magát. Ostromoltam szép szóval, majd követeledve, mint egy eszet vesztett ember. Már sötét volt. Az erdő tisztán, a lebonkított földön táncoltunk. Köröskörül égtek a lámpák. Észrevétlenül, lopva surrantunk ki a párok közül az erdőbe, hol semmi sem

*Kovács András büszkesége,
Szép eladó lánya.*

*Édes apám lelkeim. . .
Ne beszélj ha mondom,
Földje is van, pénze is van,
Többi az én gondom.*

*— Mást szeretek régen —
Majd hozzá törődöl,
Holnap délbe' haza vezet
Fényes esküvődről.*

*Szép menyasszony csendes éjben
Kilopodott a folyóira,
Hová tűnt el, merre lett el?
Nem szólnak a habok róla.*

*Megy a náznép hosszú sorban,
Kovács András udvarába,
Esküvőre kéne menni
S a menyasszonyt nem találja.*

*Kertek bokrot felkutatva,
Folyópartot összenézve:
A híd mellett rátalálnak,
Piros babos kendőjére.*

*Boldog, Isten! Oh ne hagyj el!
Kovács András arca kékül —
S zavart szemmel, tetőrázva
Néz a vízre szünet nélkül.*

*És azóta este-eggel
Folyóparton egyre várja,
Hogy talán a mély habokból:
Visszajön majd a leánya,*

Kali.

HIREK.

— A képviselő-választók névjegyzékének összeállításán. Fejérvármegye központi választmánya az országgyűlési képviselő-választók 1913. évben érvényes névjegyzékének összeállítására hivatott küldöttségeket a sárkeresztúri választókerületre nézve következőkép alakította meg: 1-ső küldöttség: Elnök Bleyer Jenő Polgári. Rendes tagok Kutassy Ferencz Tács, Kreiner Sándor Polgári. Pótagok: Perl Jenő Tács, Noll Fe-

világított, csak egy-két, elénkbe röppenő szentjános-bogár, meg a maga szemé. Az a két csodás valami, a mi úgy elvette az eszemet. Mentünk egymás mellett. Lassan, lassan . . . s egyre közelebb húzóva egymáshoz. Egy helyen le kellett hajolnunk. Arcom odáért a magához. Mit gondol, melyikünkre lángolt jobban? De jó is volt az a sötétség.

Egyszerre csak abba a halotti esőndbe, melybe alig hatolt el messziről a nagybögő bugása, beleszólt egy hang, alig pár lépésnyire tőlünk:

— Erre jöttek. Tudom. Láttam.

— De barátom, mit gondolsz, már hogy jöttek volna ennyire? Nem hiába vagy vőlegény, mindent tulozva látsz. Biztosan ott vannak már azóta megint. Gyere, forduljunk vissza.

— Nem, — szólt Vajna elfolytott hangon, Tudom, itt kell lenniök. Az én sojtómem nem csal. Ah! mintha ott mozdult volna valami?

Az a valami pedig a maga karja volt, mely úgy szoritotta a nyakamat, mint valami bélyő. Reszketett. . . Majd megfogott remületeben. . .

Ugyan, Jenő, ne légy gyerek. Valami száraz ág esett le a fáról. Tisztességes lány nem tesz ilyet! Hiszen milyen messze vannak a többiek.

rencz Szabadbattyán. 2-ik küldöttség: Elnök Dr. Vész Ignác Sarkeresztur. Rendes tagok Németh Péter Aba, Walper Dezső Sarkeresztur. Póttagok Szabó István Káloz, Dr. Magyar József Káloz. 3-ik küldöttség: Elnök Koller Tivadar. Alap. Rendes tagok: Szabó Sándor Sárszentmiklós, Szluha Dénes Czece. Póttagok Arany Béla Sárszentmiklós, Gőncz István Czece.

Bizottsági ülések a megyén. Fejérvármegye mezőgazdasági bizottsága f. hó 24-én d. e. 11 órakor, — a kórházi bizottság pedig ugyanaznap d. e. 10 órakor tartott ülést.

Regény az életből. Sári József napszámos sárszentgótai lakos még 1910. év telén Kálozon tragikus módon halt meg. Egy kocsmából — alaposan beszszelve éjfél tájban hazafelé tartott. Útközben azonban elfáradt és egy fa tövével lepihent. Közben erőt vett rajta az álm, elaludt — és reggelre megfagyott. A szegény ember annak rendje és módja szerint Kálozon el is lett temetve. Sári Józsefnek egyetlen leánygyermek volt, ki már évekkkel ezelőtt elkerült a szülői háztól. Azóta egyik sem adott magáról életjelet. Az említett leány e napokban direkt édes atya látogatására jött haza Amerikából. Csak most tudta meg a szomorú valót, édes atyjának tragikus elhunytát, de arról, hogy hol van atya eltemetve, falujában senki felvilágosítást adni nem tudott. A leány azonban nem nyugodott és Sárszentgótán sorra járta a temetőket, — de hasztalan, itt sehol sem akadt édes atya sírjára. Végre a sárbogárdi járásbíróshoz utasították, hol a halálesetfelvétel alapján megtudta, hogy atya Kálozon lett eltemetve. Erre a szegény leány fájdalomtól megtörve egyenesen Kálozra, a temetőbe vette útját, hol végre édes atya jeltelen sírját — megköszoruzhatta.

Gondoskodás a községi alkalmazotokról. Sárosd község képviselőtestülete múlt év November hó 23-án tartott közgyűlésén többek között azt határozta el, hogy az általános drágaságra és a megélhetés nehézségeire való tekintettel a községi alkalmazottakat napidíjjait fölemeli. Ezen humanus határozatot Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága is jóváhagyta, azzal, hogy a községi szervezési szabályrendelet megfelelően lesz módosítandó.

A „Sárbogárdi Szent-egylet“ i. hó 19-iki választmányi ülésén többek között a f. hó 4-én tartott lakoma eredményével foglalkozott és örömmel és megelégedéssel constatálta, hogy az ügy erkölcsi, mint anyagi tekintetben fényesen sikerült. A pénztári jelentés kapcsán a választmány elismerését fejezte ki a lakoma rendezőinek, egyben tudomásul vette, hogy egy halottas kocsira önkéntes adakozásból 775 kor. gyűlt össze. Az adakozók névsora következő: Gőncz Armin, dr. Österreicher Gyula 50—50 kor., Miklós Aladár 40 kor., Alpern Gyula, Deutsch Lajos, Deutsch Máttyás, Glancz Lajos, Rosenberg Mór (Felsőalap), Stern Lipót 20—20 kor., Alpern Rudolf, özv. Bergl Józsefné, Braun Miksa, Breiner Máttyás (Felsőalap), ifj. Deutsch Adolf, Deutsch Armin, Deutsch Béla, Deutsch Benő, Deutsch Ignác, Deutsch Sándor, Eliás Ignác, Engel Armin, Engländer Gusztáv, Freireich Adolf, Freund Márkus, Friebert Jakab, Grünvald Mór, Holeczer Mór, Jellinek Ferencz, Kohn Bertalan, Krausz Mór, Klein Oszkár (Pápa), Neumann Bernák, Réh Simon, Scherfer Simon, Schlésinger Miksa, Schmideg Andor, Spitzer Jakab, Strausz Gyula, Strausz Ignác, Szabadi Jenő, Szántó Lajos, Reich Márton, Sziklai Gáspár (Rétszilas), ifj. Weisz Simon, Wolf József 10—10 kor., Alpern Salamon, Blau Mór, Deutsch Mór, Deutsch Máttyásné, Eliás Adolf, Eliás Simon, Eisler Herman, Frank Ferencz, Fischer Henrik, Glancz Zsigmond, Heiszler Árpád, Kánicz Andor, özv. Kirez Fülöpné, Kohn Lipót, Krausz Gyula, Krausz Dezső, Lövy Imre (Kiskunhalas), Lövy Vilmos, Lichtenstein Sándor, Neumann Bernátné, Neumann Arnold, Pollák Bernát, Pollák Sándor, Scherfer József, Strausz Rózsika, Strausz Zsigmond, Schwarcz Adolf (Alap), Schwarcz Ede, Strausz Ignác fia Miklós és Ödön, Weisz Jenő (Alap) 5—5 kor., özv. Gutfreund Salamonné, Neumann Margitka, Rockenstein Sámuel (Alap), id. Weisz Simon, ifj. Weisz Simon fia Ferencz 2—2 kor. A választmány úgy a maga, mint a lakoma rendezője nevében az adakozóknak ez utón is hálás köszönetet mond.

A Solymosi-féle műkiállítás. Az állandó vándorúton lévő Solymosi-féle csoportkiállítás f. hó 16-án Sársbogárdon, a Korona szálló nagytermében mutatta be Feszty Árpád, Neográdi Antal, Pap Emil, Pap Sándor, Fesztyné J. Róza, Juszók Béla, Heyer Artur, Olgyay Ferencz, Sz. Kuszka Jenő stb. ismert magyar művészek válogatott műveit. Sársbogárd úri községe azonban érthetetlen közönyt tanúsított e művészi esemény iránt és nemcsak mint „művásárló“, de mint „müparatólő“ se nagyon tüntette ki magát. Jóllehet nagy falragaszok hirdették, hogy „belépődij nincs.“

Szengáz mérgezés. F. hó 22-én éjjel Csikesz György szilfujárai pályaudvar lakásán a kályhán eldugulása következtében szengáz mérgezés támadt. Csak a véletlennek köszönhető, hogy az öttagú család a gázmérgezésnek áldozatul nem esett. Hajnali 4 óra tájban ugyanis Csikeszné görösös fájdalmában felebredt, a többieket költögetni kezdte, de eredménytelenül. Erre a közelben lakó fiához vándorított, ez nyomban értesítette dr. Goldner Mór vasuti orvost, kinek mesterséges légzés alkalmazásával sikerült az elalélt-családot életre kelteni.

A Sársbogárdi Takarékpénztár R. T. f. hó 22-én tartotta évi rendes közgyűlését Koller Pál elnöklés alatt. A szokásos jelentések jóváhagyása és a felmentvények megadása után az évi osztalék részvényenként 20 kor.-ban lett megállapítva. A közgyűlés kiemelendő mozzanata a tisztviselői fizetésemeles megszavazása volt. Igazgatósági tagokul megválasztottak: Koller Pál, Mészöly Aron, dr. Vész Ignác, Szabó Sándor, Braun Dávid, Gőncz Armin, Kommer Gyula és Engel Armin. A közgyűlés után tartott igazgatósági ülés

egyhangilag elnökké: Koller Pált, alelnökké: Mészöly Aront, ügyvezetővé: Braun Dávidot, helyet. ügyvezetővé: Gőncz Armin választották meg.

Második sínpár a budapest-fiumei vonalon. Mint illetékes helyről értesülünk, a budapest-fiumei fővonalon a napról-napra fokozódó nagy forgalom könnyebb lebonyolítására véget ért egy második sínpár-építés van elhatározva. A terv már kész és a pályaeépítések és a második sínpár lerakása jnár a legközelebbi jövőben meg is fognak kezdődni. Ezzel a fővonalon a közlekedés is gyorsabb lesz. Mert eddig az újfajta lokomotivokat, melyek óránként 135 kilométer sebességgel haladhatnak, — természetesen csakúgy góliat sínekből fölépített pályán — a budapest-bécsi vonalon alkalmazták. A második sínpárral kapcsolatosan a budapest-fiumei fővonalon is ezeket az új gépeket állítják be. miáltal a közlekedés gyorsasága hatalmas mértékben lesz előmozdítva.

Fáraó birodalmából. Kapta magát Kuti József, — vágódván pár zsákra: — befordult, úgy éjjel táján. — az Ehrenfeld tájra. — El is emelt vagy tíz zsákot: — meg se látta senki. — hogy az eresz melől Kuti — a bucsuzót lejt. — De jött ám a mérges eszöndér, — s tévén mindent türe. — ráakadtak a padláson — az „E. F.“ betűre. — Kuti koma, mit tehetvén, — meglátva a láncot, — rákezdte a legszomorubb — valló rókatáncot.

Legelő waggonok. A sárbogárdi vasuti állomáson f. hó 12-én éjjel a tolató mozdony 29 kocsival a csonka vágányra tévedt és mivel a mozdonyvezető a kellő időben elmulasztott fékezni, a gép oly erővel rohant a határkorlátnak (bikának), hogy azt teljesen összetörte és kilenc kocsival beszaladt a rétbe. Emberéletben szerencsére nem esett kár és az eset forgalmi akadályt nem okozott.

Javíthatlan ifju. Ifj. Szönyegi János a köztisztviselőben álló Szönyegi János sárbogárdi polgár 20 éves fia egy átdorbézolt éjszaka után f. hó 20-án reggel beállított anyjához és tőle pénzt követelt. Anyja ezt megtagadta. Erre az ifju anyjával gorombáskodni kezdett és dühében toporzékolva minden keze ügyébe eső tárgyat összezuzott. Majd pedig anyjának támadt és úgy őt mint ket idősebb fítestvérét, kik anyjuk segítségére siettek, súlyosan megsebesített. Csak a szomszédos lak-tanyából előhívott csendőrök segítségével lehetett a megvadult ifjut ártalmatlanná tenni, kik őt összekötözve a községházára vittek. A bünvádi eljárás ellene megindult.

Lapkiadótulajdonosok: az alapítók.

Az hírlik...

Az hírlik, hogy a jelenleg Mórán időző Kerényi szüvegazgató márczius hó elején „utókorára“ Sársbogárdra érkezik.

Az hírlik, hogy a népszerűdirector tisztelőjére az egész sáison alatt városunk estenkint „fényesen“ lesz — kivilágítva.

Az hírlik, hogy Kerényi októva a multak tapasztalaton és számolva a ferjes nők feltékenységével, csupa erénydíjat nyert művésznőt szerződteftett társulatahoz.

Az hírlik, hogy a színészek legutóbbi itteni szereplése óta nemcsak a bank-rata és a kamatláb, de a színházlátogató közönség igénye is emelkedett, és erre való tekintettel Kerényi oly művészgárdával fog Bogárdra bevonulni, mely a legmagasabb igényeket is kifogja — elégíteni.

Az hírlik, hogy Sársbogárd úri községe lemondott ama tervéről, hogy lovasbandériummal és mozsárlövészekkel fogadja Kerényit, hanem e helyett a legművészibbmenő anyagi támogatást helyezi részére kitálatásba és ennek jeléül az összes berletjegyeket „csesgő aranyban“ — előre fogja beváltani.

— Igaz. Tisztességes lány nem tesz ilyet. Ő pedig tisztességes, mi? Mondd!

A hangja rekedt volt. Alig lért ki a torkán.

Visszafordultak. Pedig két-három lépés választott el csak tőlük. Meg voltunk mentve.

— Édes, aranyos Ilonka, akkor tette maga azt a fogadalmat, ugy-e? Aztán lassan visszazsompolyogtunk. Vajnázt elvezette az én jó Miklós barátom, a mi megmentőnk úgy, hogy mikorra ők kerülő úton a köröndhöz értek, maga már Dezső Pistával táncolt én meg unott arccal cigarettáztam, mintha mi sem történt volna. A hátamfingött-állottak meg.

— No nem mondtam, hogy már itt vannak, te bolond, féltékeny ember? — sügta Vajnáznak az én Miklós barátom,

— Igaz. Tévedtem, De hogy is lehetett gyanusítani azt az angyalt!

S a kis ördögből azóta — mindnyájunk őszinte fájdalomára, de különösen az ényemre, sajnos csakugyan angyal lett!

De ne sanyargassa magát tovább! Hisz nem tud arról „a leesett százaz ág“-ról senki, csak maga, én, meg a mi Miklós barátunk, kinek megmenekülésünket köszönhetjük. Pedig, hogy imádtá ő is magát akkor. Talán éppen azért mentette meg!

Hölgyek részére nélkülözhetetlen ujdonság!

A feltaláló által elnevezett és minden világrészben szabadalmazott „Egészségi fűző”, mely az összes eddigiét előnyét magában foglalja és felülmúl minden rendelés után készület. Szabad mozgást enged, a gyomrot; bőrdát nem nyomja, a testnek remek formát kölcsönöz, könnyű, az ülésnél nem hátrányos. Előnye meg abban is nyilvánul, hogy házilag mosható, mert a műleszton, mely sokkal nehezebb anyag pótolja. Tartósságáért a feltaláló garanciát vállal. Egyedüli raktár Szekesfehérvár és vidék részére Deutsch Gyula utócai BOGDÁN és NEMES Juri és női divat különlegességek áruháza, Szekesfehérvár. Telefon 133.

Wolf József, Sárbogárd.

vas. gép és tüzelőanyag raktár. — Telefon 28.

Van szerencsém ajánlani a legmérsékeltőbb áron szágítva alantjelzett áruimat ab raktár, u. m.:

Ia. bük hasáb m.³-ként 10 korona.

Tatai Ia. darabos szén 190 kgm.-ként 3 kor. 20 fill.

Ia. osztrai kétszer mosott kovács szén 100 kgm.-ként 4 korona.

Azonkívül raktáron tartom állandóan az összes vas- és gazdasági géparukat, kéreparukat, varrógepeket és azok alkatrészeit. A gépeket részletfizetésre is szállítom.

ÜZLET MEGNYITÁS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy itt helyben, (a könyvnyomda mellett) egy a mai kornak megfelelő cserépkályha és fazekas üzletet nyitottam.

A n. é. közönség megrendeléseit kérve,

maradtam tisztelettel

Takács Imre

kályhas és fazekas.

ROSSZUL TESZI.

ha mást iszik, mint francia cognacal egyenértékű tiszta borpárlatból készült „holtó” védjegyű cognacot.

Eredeti palackokban kapható

MIKLÓS ALADÁR
gyógyszertárában
SÁRBOGÁRDON.

VASUTI

MENETREND.

Irány: Bpest kel. p. u. — Ujdomböv.

Irány: Ujdomböv. — Bpest kel. p. u.

Sárbogárd.

Sárbogárd.

	Érk.	Ind.		Érk.	Ind.
gyorsvonat	reggel 8.49	8.49	szem.vonat	reggel 2.40	2.43
szem.	d. e. 11.30	11.45		3.33	3.55
	d. u. 3.08	3.09	gyors	5.50	5.51
gyors	d. u. 4.43	4.44		d. e. 11.44	11.45
	este 8.12	8.12	szem.	d. u. 4.42	5.00
szem.	11.27	11.37		d. u. 6.30	6.31
	12.56	1.00	gyors	este 7.36	7.37

Sárbog. — Szekszárd Báltaszék.

Sárbogárd — Szekesfehérvár.

Sárbogárdról indul	Sárbogárdra érkezik	Sárbogárdról indul	Sárbogárdra érkezik
reggel 3.20	reggel 5.29	reggel 6.05	reggel 5.25
délelőtt 9.00	délelőtt 11.18	délelőtt 11.52	délelőtt 11.05
délután 12.10	délután 3.00	este 7.50	délután 4.30
5.04	este 7.23		

KVÁRIK FERENCZ

czipész-mester, SÁRBOGÁRD. (Iparos-olvasókör.)

Készít mindennemű uri- és női czipőt a legkényesebb izlésnek megfelelően.

Javításokat és czipő tűzéseket elfogad.

KORONA szálloda

SÁRBOGÁRD.

Naponta frissen csipolt Kobányai sör. Balatonmelléki barok. Jó magyar konyha. Olcsó szobák. Pontos figyelmű kiszolgálás. Mérsékelt árak.

PORKOLÁB LÁSZLÓ
vendéglős

SPITZER JAKAB

könyvnyomdatulajdonos, papir- és írószer-kereskedése

SÁRBOGÁRD.

Telefon sz. 18.

Telefon sz. 18.

Van szerencsém a magyárdeői közönségnek ajánlani legújabb dírtu névjegyeket szép és izléses kivitelben. Nagy választék mindennemű férfi és női levélpapirokban.

Posta-megrendelések soron kívül inféztetnek el.

Nyomatott Spitzer Jakab könyvnyomdájában, Sárbogárdon.

Jó házból való fiu
tanonczul
felvétetik Spitzer
J. nyomdájában.